

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a cincea)

18 mai 2017¹

„Trimitere preliminară — Ajutoare de stat — Creanță deținută de o societate al cărei capital este deținut în majoritate de statul român, față de o societate al cărei unic acționar este acest stat — Dare în plată — Noțiunea «ajutor de stat» — Obligație de notificare către Comisia Europeană”

În cauza C-150/16,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Curtea de Apel Craiova (România), prin decizia din 3 martie 2016, primită de Curte la 14 martie 2016, în procedura

Fondul Proprietatea SA

împotriva

Complexului Energetic Oltenia SA,

CURTEA (Camera a cincea),

compusă din domnul J. L. da Cruz Vilaça (raportor), președinte de cameră, doamna M. Berger, și domnii A. Borg Barthet, E. Levits și F. Biltgen, judecători,

avocat general: domnul N. Wahl,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru Fondul Proprietatea SA, de C. Dontu, de D. Petrache și de A. Dăscălescu, avocați;
- pentru guvernul român, de R. H. Radu, precum și de R. Mangu și de M. Bejenar, în calitate de agenți;
- pentru Comisia Europeană, de L. Nicolae și de P. Němečková, în calitate de agenți,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general, pronunță prezenta

¹ — Limba de procedură: română.

Hotărâre

- 1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 107 TFUE și a articolului 108 alineatul (3) TFUE.
- 2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între Fondul Proprietatea SA (denumit în continuare „Fondul”), pe de o parte, și Complexul Energetic Oltenia SA (denumit în continuare „CE Oltenia”), pe de altă parte, în legătură cu o cerere de anulare a deciziei adunării generale a CE Oltenia de a accepta o dare în plată a unei creanțe deținute de aceasta față de Electrocentrale Grup SA (denumită în continuare „Electrocentrale”).

Dreptul român

- 3 Potrivit articolului 1469 alineatul (2) din Codul civil, „[p]lata constă în remiterea unei sume de bani sau, după caz, în executarea oricărei alte prestații care constituie obiectul însuși al obligației”.
- 4 Articolul 1609 din codul menționat prevede:
„(1) Novația are loc atunci când debitorul contractează față de creditor o obligație nouă, care înlocuiește și stinge obligația inițială.
(2) De asemenea, novația se produce atunci când un debitor nou îl înlocuiește pe cel inițial, care este liberat de creditor, stingându-se astfel obligația inițială. În acest caz, novația poate opera fără consimțământul debitorului inițial.
(3) Novația are loc și atunci când, ca efect al unui contract nou, un alt creditor este substituit celui inițial, față de care debitorul este liberat, stingându-se astfel obligația veche.”

Litigiul principal și întrebările preliminare

- 5 CE Oltenia, al cărei capital social este deținut în proporție de 77,17 % de statul român și în proporție de 21,53 % de Fond, era creditoare în privința Electrocentrale, al cărei acționar unic este statul român, pentru o sumă de 28 709 475,13 lei (RON) (aproximativ 6,4 milioane de euro).
- 6 La 27 septembrie 2013, adunarea generală a CE Oltenia a aprobat transferul dreptului de proprietate, în beneficiul acesteia, asupra centralei termoelectrice Chișcani (România), aparținând Electrocentrale, cu titlu de dare în plată (denumită în continuare „decizia în discuție în litigiul principal”).
- 7 Întrucât centrala termoelectrică Chișcani a fost evaluată la 36 810 200 RON (aproximativ 8,2 milioane de euro), CE Oltenia a achitat diferența dintre această sumă și cuantumul datoriei contractate de Electrocentrale prin plata către aceasta din urmă a sumei de 8 100 724,87 RON (aproximativ 1,8 milioane de euro). În plus, CE Oltenia a preluat 280 de angajați ai Electrocentrale care lucrau la centrala termoelectrică Chișcani și a obținut transferul, în beneficiul său, al cotelor de emisii de gaze cu efect de seră.
- 8 La 24 decembrie 2013, Fondul a formulat, la o instanță de prim grad, o acțiune în declararea nulității deciziei în discuție în litigiul principal. Întrucât cererea sa de declarare a nulității a fost respinsă, Fondul a sesizat Curtea de Apel Craiova (România).

- 9 Fondul a susținut în fața acestei instanțe că, întrucât centrala termoelectrică Chișcani nu era profitabilă, darea în plată în discuție în litigiul principal nu aducea niciun avantaj CE Oltenia și aducea beneficii numai Electrocentrale, care, liberată de sarcina pe care o constituie această centrală, se putea menține pe piața furnizării de energie electrică.
- 10 În aceste condiții, Curtea de Apel Craiova a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:
- „1) Hotărârea adunării generale a acționarilor prin care s-a acceptat stingerea unei datorii a SC Electrocentrale Grup SA, în valoare de 28 709 475,13 lei, către Complexul Energetic Oltenia SA, prin darea în plată [constând în transferul dreptului de proprietate] a unui activ, reprezentând bunurile intabulate în Cartea funciară sub nr. 70301 a localității Chișcani, județul Brăila, și totodată s-a hotărât și plata către SC Electrocentrale Grup SA a diferenței dintre valoarea de piață a activului și valoarea creanței Complexului Energetic Oltenia SA, adoptată prin votul statului român, prin Ministerul Economiei – Departamentul pentru energie, în calitate de acționar deținând 77,17 % din capitalul social al Complexului Energetic Oltenia SA, constituie ajutor de stat în înțelesul articolului 107 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, respectiv (i) este o măsură finanțată de stat sau prin intermediul resurselor de stat; (ii) are caracter selectiv; (iii) poate afecta schimburile comerciale între statele membre?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea nr. 1, ajutorul de stat era supus notificării prevăzute de articolul 108 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene?”

Cu privire la întrebările preliminare

Cu privire la prima întrebare

- 11 Prin intermediul acestei întrebări, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă, în împrejurări precum cele din cauza principală, decizia unei societăți deținute în majoritate de un stat membru de a accepta, pentru stingerea unei creanțe, o dare în plată a unui activ care este proprietatea altei societăți al cărei unic acționar este acest stat membru și de a achita o sumă corespunzătoare diferenței dintre valoarea estimată a acestui activ și cuantumul acestei creanțe poate constitui un ajutor de stat în sensul articolului 107 TFUE.
- 12 Cu titlu introductiv, trebuie arătat că competența Comisiei Europene de a aprecia compatibilitatea unui ajutor cu piața internă nu se opune ca o instanță națională să sesizeze Curtea cu titlu preliminar cu privire la interpretarea noțiunii „ajutor”. Astfel, Curtea poate să furnizeze instanței de trimitere elementele de interpretare proprii dreptului Uniunii care să îi permită să stabilească dacă o măsură națională poate fi calificată ca „ajutor de stat” în sensul dreptului menționat (Hotărârea din 19 martie 2015, OTP Bank, C-672/13, EU:C:2015:185, punctul 30 și jurisprudența citată).
- 13 Potrivit unei jurisprudențe constatăte a Curții, pentru calificarea unei măsuri naționale drept „ajutor de stat”, în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE, este necesară îndeplinirea tuturor condițiilor următoare. În primul rând, trebuie să fie vorba despre o intervenție a statului sau prin intermediul resurselor de stat. În al doilea rând, această intervenție trebuie să fie susceptibilă să afecteze schimburile comerciale dintre statele membre. În al treilea rând, trebuie să acorde un avantaj selectiv beneficiarului său. În al patrulea rând, aceasta trebuie să denatureze sau să amenințe să denatureze concurența (a se vedea în special Hotărârea din 19 decembrie 2013, și alții! Colère De Vent Association , C-262/12, EU:C:2013:851, punctul 15, Hotărârea din 22 octombrie 2015, EasyPay și Finance Engineering, C-185/14, EU:C:2015:716, punctul 35, precum și Hotărârea din 21 decembrie 2016, Comisia/World Duty Free Group SA și alții, C-20/15 P și C-21/15 P, EU:C:2016:981, punctul 53).

Cu privire la condiția finanțării măsurii de către stat sau prin intermediul resurselor de stat

- 14 Se impune să se precizeze de la bun început că, pentru ca avantajele să poată fi calificate drept ajutoare în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE, acestea trebuie, pe de o parte, să fie acordate direct sau indirect prin intermediul resurselor de stat și, pe de altă parte, să fie imputabile statului (Hotărârea din 16 mai 2002, Comisia/Franța, C-482/99, EU:C:2002:294, punctul 24 și jurisprudența citată, precum și Hotărârea din 19 decembrie 2013, ! Colère De VentAssociation și alții, C-262/12, EU:C:2013:851, punctul 16).
- 15 În ceea ce privește, în primul rând, condiția ca avantajul să fie acordat direct sau indirect prin intermediul resurselor de stat, rezultă dintr-o jurisprudență consacrată că noțiunea „ajutor” este mai generală decât noțiunea „subvenție”, pentru că include nu numai prestații pozitive precum subvențiile propriu-zise, ci și intervenții care, sub diverse forme, reduc sarcinile care grevează în mod normal bugetul unei întreprinderi și care, din acest motiv, fără să fie subvenții în sensul strict al termenului, au aceeași natură și efecte identice (a se vedea în special Hotărârea din 10 ianuarie 2006, Cassa di Risparmio di Firenze și alții, C-222/04, EU:C:2006:8, punctul 131, precum și Hotărârea din 19 martie 2015, OTP Bank, C-672/13, EU:C:2015:185, punctul 40).
- 16 În acest sens, Curtea a statuat deja că articolul 107 alineatul (1) TFUE cuprinde toate mijloacele pecuniare pe care autoritățile publice le pot utiliza în mod efectiv pentru a sprijini anumite întreprinderi, indiferent dacă aceste mijloace aparțin sau nu aparțin în mod permanent patrimoniului statului. În consecință, chiar dacă sumele aferente măsurii în cauză nu sunt permanent în posesia Trezoreriei, faptul că rămân în mod constant sub control public și, așadar, la dispoziția autorităților naționale competente este suficient pentru calificarea lor drept resurse de stat (Hotărârea din 19 decembrie 2013, și alții! Colère De VentAssociation , C-262/12, EU:C:2013:851, punctul 21 și jurisprudența citată).
- 17 În ceea ce privește, mai precis, întreprinderile publice, precum CE Oltenia, Curtea a statuat de asemenea că statul este în măsură, prin exercitarea influenței sale dominante asupra unor astfel de întreprinderi, să orienteze utilizarea resurselor lor pentru a finanța, dacă este cazul, avantaje specifice în favoarea altor întreprinderi (Hotărârea din 16 mai 2002, Franța/Comisia, C-482/99, EU:C:2002:294, punctul 38).
- 18 În ceea ce privește, în al doilea rând, condiția privind imputabilitatea în sarcina statului a unei măsuri de ajutor luate de o întreprindere publică, dintr-o jurisprudență consacrată rezultă că aceasta poate fi dedusă dintr-un ansamblu de indicii care rezultă din împrejurările cauzei și din contextul în care a intervenit această măsură (Hotărârea din 16 mai 2002, Franța/Comisia, C-482/99, EU:C:2002:294, punctul 55).
- 19 În această privință, Curtea a luat în considerare în special faptul că organismul în discuție nu putea lua decizia contestată fără a ține seama de cerințele autorităților publice sau că, în plus față de elementele de natură organică ce legau întreprinderile publice de stat, acestea, prin intermediul cărora fuseseră acordate ajutoarele, trebuiau să țină seama de directivele emise de organismele statului. Alte indicii ar putea fi eventual pertinente pentru a se stabili imputabilitatea în sarcina statului a unei măsuri de ajutor luate de o întreprindere publică, precum în special:
- integrarea sa în structurile administrației publice;
 - natura activităților întreprinderii și exercitarea acestora pe piață în condiții normale de concurență cu operatori privați;
 - statutul juridic al întreprinderii, aceasta fiind reglementată de dreptul public sau de dreptul comun al societăților comerciale;

- intensitatea supravegherii exercitate de autoritățile publice asupra conducerii întreprinderii
 - sau orice alt indiciu care să evidențieze, în cazul concret, o implicare a autorităților publice sau improbabilitatea neimplicării în adoptarea unei măsuri, având în vedere și amploarea acesteia, conținutul său sau condițiile pe care le presupune (Hotărârea din 16 mai 2002, Franța/Comisia, C-482/99, EU:C:2002:294, punctele 55 și 56).
- 20 Simpla împrejurare că o întreprindere publică a fost constituită sub forma unei societăți de capitaluri de drept comun, având în vedere autonomia pe care această formă juridică este susceptibilă să i-o confere, nu poate fi considerată suficientă pentru a exclude ipoteza ca o măsură de ajutor luată de o asemenea societate să fie imputabilă statului. Astfel, existența unei situații de control și posibilitățile reale de exercitare a unei influențe dominante pe care aceasta le presupune în practică se opun excluderii de la bun început a oricărei imputabilități în sarcina statului a unei măsuri luate de o asemenea societate și, pe cale de consecință, a riscului eludării normelor tratatului referitoare la ajutoarele de stat, în pofida pertinenței ca atare a formei juridice a întreprinderii publice drept indiciu, printre altele, care permite stabilirea într-un caz concret a implicării sau nu a statului (Hotărârea din 16 mai 2002, Franța/Comisia, C-482/99, EU:C:2002:294, punctul 57).
- 21 Revine instanței de trimitere sarcina de a verifica dacă decizia în discuție în litigiul principal, pe de o parte, constituie un avantaj acordat în mod direct sau indirect prin intermediul resurselor de stat și, pe de altă parte, având în vedere indiciile enunțate la punctele 19 și 20 din prezenta hotărâre, este imputabilă statului membru în cauză.

Cu privire la condiția referitoare la existența unui avantaj selectiv

- 22 Unul dintre elementele constitutive ale unui ajutor de stat, în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE, este existența unui avantaj selectiv acordat unei întreprinderi.
- 23 Fondul consideră că darea în plată în discuție în litigiul principal constituie un ajutor de stat acordat Electrocentrale pentru motivul că centrala termoelectrică Chișcani, a cărei proprietate a fost transferată către CE Oltenia, nu era profitabilă. În consecință, statul român nu ar fi acționat în interesul general sau în interesul CE Oltenia, ci cu unicul scop de a conferi un avantaj patrimonial Electrocentrale, pentru a o menține pe piața energiei electrice.
- 24 În această privință, se impune să se arate că o dare în plată aprobată de o societate al cărei acționar majoritar este statul nu constituie în mod necesar un ajutor de stat.
- 25 Astfel, potrivit unei jurisprudențe constante, condițiile pe care trebuie să le îndeplinească o măsură pentru a se încadra în noțiunea „ajutor”, în sensul articolului 107 TFUE, nu sunt îndeplinite dacă întreprinderea beneficiară ar fi putut obține același avantaj precum cel pus la dispoziția sa prin intermediul resurselor de stat în împrejurări care corespund condițiilor normale de piață. Această apreciere se realizează, atunci când un creditor public acordă facilități de plată pentru o creanță pe care o are față de o întreprindere, cu aplicarea, în principiu, a criteriului creditorului privat (a se vedea în special Hotărârea din 24 ianuarie 2013, Frucona Košice/Comisia, C-73/11 P, EU:C:2013:32, punctele 70 și 71, precum și Hotărârea din 21 martie 2013, Comisia/Buczek Automotive, C-405/11 P, nepublicată, EU:C:2013:186, punctele 31 și 32).
- 26 Asemenea facilități de plată constituie un ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE dacă, ținând seama de importanța avantajului economic acordat astfel, întreprinderea beneficiară nu ar fi obținut în mod evident facilități comparabile de la un creditor privat care se află într-o situație cât mai apropiată de cea a creditorului public și care urmărește să obțină plata sumelor pe care i le datorează un debitor care are dificultăți financiare (Hotărârea din 24 ianuarie 2013, Frucona Košice/Comisia, C-73/11 P, EU:C:2013:32, punctul 72).

27 Revine instanței de trimitere sarcina de a efectua o apreciere globală, luând în considerare toate elementele relevante în cauza în discuție în litigiul principal, și anume în special valoarea activului care a făcut obiectul dării în plată și cuantumul soldului achitat de CE Oltenia, pentru a stabili dacă Electrocentrale nu ar fi obținut facilități comparabile de la un asemenea creditor privat (a se vedea prin analogie Hotărârea din 24 ianuarie 2013, Frucona Košice/Comisia, C-73/11 P, EU:C:2013:32, punctul 73).

Cu privire la condițiile referitoare la afectarea schimburilor comerciale dintre statele membre și la denaturarea concurenței

28 Articolul 107 alineatul (1) TFUE interzice ajutoarele care afectează schimburile comerciale dintre statele membre și denaturează sau amenință să denatureze concurența.

29 În vederea calificării unei măsuri naționale ca ajutor de stat, nu este necesar să se stabilească un efect real al ajutorului asupra schimburilor comerciale dintre statele membre și o denaturare efectivă a concurenței, ci doar să se examineze dacă ajutorul este susceptibil să afecteze aceste schimburi și să denatureze concurența (Hotărârea din 30 aprilie 2009, Comisia/Italia și Wam, C-494/06 P, EU:C:2009:272, punctul 50, precum și Hotărârea din 26 octombrie 2016, Orange/Comisia, C-211/15 P, EU:C:2016:798, punctul 64).

30 Cu toate acestea, o afectare a schimburilor comerciale dintre statele membre nu poate fi pur ipotetică sau prezumată. Astfel, este necesar să se determine motivul pentru care măsura analizată denaturează sau amenință să denatureze concurența și este susceptibilă să afecteze, prin efectele sale previzibile, schimburile comerciale dintre statele membre (a se vedea în acest sens Hotărârea din 30 aprilie 2009, Comisia/Italia și Wam, C-494/06 P, EU:C:2009:272, punctul 64).

31 În special, atunci când un ajutor acordat de un stat membru consolidează poziția unei întreprinderi în raport cu alte întreprinderi concurente în cadrul schimburilor comerciale intracomunitare, acestea din urmă trebuie considerate ca fiind influențate de ajutor (Hotărârea din 10 ianuarie 2006, Cassa di Risparmio di Firenze și alții, C-222/04, EU:C:2006:8, punctul 141).

32 În această privință, nu este necesar ca întreprinderile beneficiare să participe ele însele la schimburile comerciale intracomunitare. Astfel, atunci când un stat membru acordă un ajutor unor întreprinderi, activitatea internă poate fi menținută sau intensificată, cu consecința că șansele întreprinderilor stabilite în alte state membre de a intra pe piața acestui stat membru sunt în acest fel diminuate (Hotărârea din 14 ianuarie 2015, Eventech, C-518/13, EU:C:2015:9, punctul 67).

33 Cât privește condiția privind denaturarea concurenței, trebuie amintit că ajutoarele care au drept scop să degreveze o întreprindere de costurile pe care aceasta ar fi trebuit să le suporte în mod normal în cadrul administrării sale curente sau al activităților sale obișnuite denaturează, în principiu, condițiile privind concurența (Hotărârea din 30 aprilie 2009, Comisia/Italia și Wam, C-494/06 P, EU:C:2009:272, punctul 54).

34 Pe de altă parte, împrejurarea că un sector economic precum cel al energiei a făcut obiectul unei liberalizări la nivelul Uniunii este de natură să caracterizeze un efect real sau potențial al ajutoarelor asupra concurenței, precum și efectul acestora asupra schimburilor comerciale dintre statele membre (a se vedea în acest sens Hotărârea din 10 ianuarie 2006, Cassa di Risparmio di Firenze și alții, C-222/04, EU:C:2006:8, punctul 142, precum și Hotărârea din 5 martie 2015, Banco Privado Português și Massa Insolvente do Banco Privado Português, C-667/13, EU:C:2015:151, punctul 51).

- 35 Or, astfel cum a arătat Comisia în observațiile sale scrise, întrucât energia electrică face obiectul schimburilor comerciale transfrontaliere, acordarea unui ajutor prin decizia în discuție în litigiul principal ar fi de natură să aibă un efect asupra comerțului. Un astfel de ajutor ar putea de asemenea să denatureze concurența pe piața energiei electrice.
- 36 În litigiul principal, revine instanței de trimitere sarcina de a determina, în fapt, în lumina elementelor de interpretare care precedă, dacă cele două condiții examinate sunt îndeplinite.
- 37 Având în vedere considerațiile care precedă, se impune să se răspundă la prima întrebare adresată că, în împrejurări precum cele din cauza principală, decizia unei societăți deținute în majoritate de un stat membru de a accepta, cu scopul stingerii unei creanțe, o dare în plată a unui activ care este proprietatea altei societăți al cărei unic acționar este acest stat membru și de a achita o sumă corespunzătoare diferenței dintre valoarea estimată a acestui activ și quantumul acestei creanțe este de natură să constituie un ajutor de stat în sensul articolului 107 TFUE dacă
- această decizie constituie un avantaj acordat direct sau indirect prin intermediul resurselor de stat și este imputabilă statului,
 - întreprinderea beneficiară nu ar fi obținut facilități comparabile de la un creditor privat și
 - decizia menționată este de natură să afecteze schimburile comerciale dintre statele membre și să denatureze concurența.

Revine instanțelor naționale sarcina de a verifica dacă aceste condiții sunt îndeplinite.

Cu privire la a doua întrebare

- 38 În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, instanța de trimitere solicită, prin intermediul celei de a doua întrebări, să se stabilească dacă ajutorul de stat în discuție în litigiul principal intră sub incidența obligației de notificare vizate la articolul 108 alineatul (3) TFUE.
- 39 Articolul 108 alineatul (3) TFUE instituie un control preventiv asupra proiectelor de ajutoare noi. Măsura de prevenție astfel organizată urmărește să fie puse în aplicare doar ajutoarele compatibile. În vederea realizării acestui obiectiv, punerea în aplicare a unui proiect de ajutor este amânată până când îndoiala privind compatibilitatea acestuia este eliminată prin decizia finală a Comisiei (Hotărârea din 21 noiembrie 2013, Deutsche Lufthansa, C-284/12, EU:C:2013:755, punctele 25 și 26).
- 40 Punerea în aplicare a sistemului de control al ajutoarelor de stat revine, pe de o parte, în sarcina Comisiei și, pe de altă parte, în sarcina instanțelor naționale, rolurile lor respective fiind complementare, însă distincte (Hotărârea din 13 februarie 2014, Mediaset, C-69/13, EU:C:2014:71, punctul 19).
- 41 În timp ce aprecierea compatibilității unor măsuri de ajutor cu piața internă este de competență exclusivă a Comisiei, care acționează sub controlul instanțelor Uniunii, instanțele naționale asigură, până la adoptarea deciziei finale a Comisiei, protecția drepturilor justițiabililor în raport cu o încălcare eventuală de către autoritățile de stat a interdicției prevăzute la articolul 108 alineatul (3) TFUE (Hotărârea din 21 noiembrie 2013, Deutsche Lufthansa, C-284/12, EU:C:2013:755, punctul 28).
- 42 Rezultă că, în ipoteza în care decizia în discuție în litigiul principal ar constitui un ajutor de stat în beneficiul Electrocentrale, autoritățile naționale ar avea obligația de a notifica acest ajutor Comisiei înainte de punerea sa în aplicare, în temeiul articolului 108 alineatul (3) TFUE.

- 43 Având în vedere ansamblul considerațiilor care precedă, se impune să se răspundă la a doua întrebare adresată că, în cazul în care o instanță națională califică drept ajutor de stat decizia unei societăți deținute în majoritate de un stat membru de a accepta, cu scopul stingerii unei creanțe, o dare în plată a unui activ care este proprietatea altei societăți al cărei acționar unic este acest stat membru și de a achita o sumă corespunzătoare diferenței dintre valoarea estimată a acestui activ și cuantumul acestei creanțe, autoritățile statului membru menționat au obligația de a notifica acest ajutor Comisiei înainte de punerea sa în aplicare, în temeiul articolului 108 alineatul (3) TFUE.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 44 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a cincea) declară:

- 1) **În împrejurări precum cele din cauza principală, decizia unei societăți deținute în majoritate de un stat membru de a accepta, cu scopul stingerii unei creanțe, o dare în plată a unui activ care este proprietatea altei societăți al cărei unic acționar este acest stat membru și de a achita o sumă corespunzătoare diferenței dintre valoarea estimată a acestui activ și cuantumul acestei creanțe este de natură să constituie un ajutor de stat în sensul articolului 107 TFUE dacă**

- această decizie constituie un avantaj acordat direct sau indirect prin intermediul resurselor de stat și este imputabilă statului,
- întreprinderea beneficiară nu ar fi obținut facilități comparabile de la un creditor privat și
- decizia menționată este de natură să afecteze schimburile comerciale dintre statele membre și să denatureze concurența.

Revine instanțelor naționale sarcina de a verifica dacă aceste condiții sunt îndeplinite.

- 2) **În cazul în care o instanță națională califică drept ajutor de stat decizia unei societăți deținute în majoritate de un stat membru de a accepta, cu scopul stingerii unei creanțe, o dare în plată a unui activ care este proprietatea altei societăți al cărei acționar unic este acest stat membru și de a achita o sumă corespunzătoare diferenței dintre valoarea estimată a acestui activ și cuantumul acestei creanțe, autoritățile statului membru menționat au obligația de a notifica acest ajutor Comisiei Europene înainte de punerea sa în aplicare, în temeiul articolului 108 alineatul (3) TFUE.**

Da Cruz Vilaça

Berger

Borg Barthet

Levits

Biltgen

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 18 mai 2017.

Grefierul
A. Calot Escobar

Președintele Camerei a cincea
J. L. da Cruz Vilaça